

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Перник, 06 февруари 2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на седемнадесети януари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията АД № 1023 по описа за 2013г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Т.К.С.,*** срещу решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 1867 на МКВП при МС. С обжалвания акт е отказано подпомагане на жалбоподателя за собственият му недвижим имот по реда на Закона за защита при бедствия и Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/. С жалбата се иска отказът да бъде отменен като неправилен поради неспазване на установената форма, наличие на съществени процесуални нарушения и като издаден в противоречие с целта на закона. По същество се иска въпросът да се реши като се уважи искането за получаване обезщетение в размера, определен съгласно експертната оценка на лицензиращия оценител на недвижими имоти и инженер конструктор. Жалбата се поддържа и се иска уважаването ѝ.

Ответникът по жалбата – Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/ в писмено становище прави възражение за недопустимост на оспорването, а в хода по същество пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на оспорването

За да бъде надлежно упражнено правото на съдебно оспорване е необходимо жалбата да бъде подадена в законовия срок от лице, което има пряк и непосредствен интерес от оспорването и да е насочена срещу акт който подлежи на съдебен контрол относно неговата законосъобразност. Преди да разгледа жалбата по същество съдът проверява допустимостта ѝ, като задължението му е служебно.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че жалбоподателят е подал жалбата си в 14 дневен срок от уведомяването му с писмо изх. № 12/Д-1233-2 от 28.03.2013г., видно от приложено по делото известие за доставяне. В този смисъл е спазен законовия срок относим към допустимостта на производството.

Наред с горното е необходимо жалбата да е подадена срещу годин за обжалване административен акт. Такива са актовете издадени в сферата на изпълнителната власт, т.е. властническите волеизявления, с които се осъществява държавното управление. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия/ЗЗБ/ и на правилника за организацията ѝ, Междуведомствената комисия взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. С оглед характера и съдържанието на обективизираното в т. 1867 от Приложение № 2, т. 5, към протокол № 1 от 11.02.2013г., волеизявление е безспорно, че се засягат по неблагоприятен начин правата и законните интереси на жалбоподателя. С оглед на това състава приема, че е налице годин предмет на съдебен контрол-индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, който пряко и непосредствено засяга права и интереси на жалбоподателя по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК.

Право да оспорват административните актове имат гражданите и организациите, чиито права и законни интереси са засегнати от него. В конкретния случай на обжалване подлежи

отказ на МКВП към МС формиран по т. 1867, на приложение № 2, към т. 5 на Протокол № 1/11.02.2013 г., с който на жалбоподателят е отказана възстановителна помощ, за нанесени щети на собственият му имот, представляващ жилищна сграда находяща се в от ***. Негативният ефект от отказа рефлектира в правната сфера на жалбоподателя, поради което за него е налице правен интерес от оспорването. Изпълнени са всички изисквания за допустимост на оспорването и не са налице основания за прекратяване на производството.

II. По същество:

Във връзка със силното земетресение от 22.05.2012 г., на територията на гр.Перник и Пернишка област, Кметът на Община Перник е привел в действие плана за защита при бедствия по чл. 65, ал. 2, т. 3 от ЗЗБ. Налице са били предпоставките по чл. 26, ал. 2 от ПОД на МКВП, засегнатите от бедствието лица да кандидатстват за подпомагане чрез Кмета на община Перник до Междуправителствена комисия за подпомагане и възстановяване.

С молба вх. № 12/Д-1233 от 26.05.2012г. жалбоподателят е поискал от Кмета на община Перник да назначи комисия, която да направи оглед на щетите на жилището му. Искането е придружено от документ за собственост на жилището и декларация, че същото е единствено за него. Приложена е и данъчна оценка на имота. Това са документите посочени в чл. 28, ал. 1 от ПОД на МКВП и същите са подадени пред общинската администрация.

Със заповед № 836/27.05.2012г. на Кмета на Община Перник е назначена комисия, която да организира оценяването на вредите причинени от земетресението като определи експерти според изискванията на чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от ПОД на МКВП. Извършен е и оглед на имота, като е изготвен протокол за действията на експертите. Според констатациите на комисията земетресението е причинило повреди, на жилищната сграда, като оценката на щетите е в размер на 1159 лева.

Кмета на Община Перник е изпратил необходимите документи до МКВП при МС за произнасяне, ведно с протокола на комисията за начина на подпомагане. Предложението на общинската комисия е за отпускане на възстановителна помощ в размера определен от експертите. Искането е разгледано на заседание на МСВП към МС, проведено на 11.02.2013г.. Формиран е отказ по т. 1867, касаещ жалбоподателя. Това е и административният акт, който подлежи на контрол в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на акта, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл. 2, ал. 5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на отказа административният орган е имал необходимия кворум по чл. 6, ал. 1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения. Отказът по т. 1867, на приложение № 2, към т. 5 на протокол № 1 е постановен от административния орган действащ в състава посочен от закона и в рамките на предоставените му правомощия.

Правилата, при които се отпуска помощ на засегнатите лица са установени със Закона за защита при бедствия /ЗЗБ/ и Правилника за организацията и дейността на МКВП към МС. Подпомагането включва предоставянето на неотложна и възстановителна помощ на пострадалите лица. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ. При произнасянето си комисията

прилага установените правила в раздел IV-„Предоставяне на възстановителна помощ” на ПОД на МКВП.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от Правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината.

С оглед обема на постъпилите заявления административния орган е изброил лицата, на които е отказано подпомагане в списък, който е неразделна част от Протокол № 1/11.02.2013 г., приложение № 2, към т. 5. По отношение на всяко от изброените лица е постановен отказ, който на самостоятелно основание подлежи на съдебен контрол и по отношение на него следва да бъдат изпълнени изискванията както на АПК относно формата и съдържанието на административните актове, така и на специалните нормативни актове изброени по горе.

По отношение на административно производствените правила следва да се приеме, че сме изправени пред специфично производство развиващо се по ред, при който физическото лице, претърпяло вреди няма правната възможност да сезира пряко МКВП при МС и да прави искания за предоставяне на възстановителна помощ, а по отношение на него се постановява един субординационен краен акт, без диспозитивно начало и без същинско правоотношение. Общината не е разпоредител на държавни средства, а играе ролята на посредник и връзка между пострадалите граждани и съответните институции от Централната власт, които разпределят бюджетни средства в помощ на пострадалите по предварително одобрени критерии и процедури, съгласно действащата нормативна уредба в Република България. Такива критерии са одобрени от МКВП при МС.

Името на жалбоподателя в производството и адреса, на който се намира жилището му е под № 1867 в списъка. В конкретния случай, административният орган е разгледал искането на Кмета на общината по отношение на жалбоподателя, която е пострадало лице и е постановил отказ. Акта е оформен в табличен вид като списък с посочване на лицето за подпомагане, имота за който се претендира възстановителна помощ и основанията, поради което комисията е отказала. Като причина поради която не е отпусната възстановителна помощ е посочен чл. 29, ал. 3 от ПОД на МКВП към МС. Посочването на законовия текст, който позволява да бъде отказано предоставянето на възстановителна помощ не е равнозначно на излагане на мотиви от административния орган. Мотивите в акта следва да сочат какви са и фактическите констатации на органа, които налагат приложението на цитираната правна норма. Фактически констатации органът не е извел, а и липсват данни същия да се е запознал в цялост с административната преписка. След като ползва за ориентир цената, която са дали експертите за отстраняване на повредите следва да прочете и конструктивното становище и въз основа на него да даде заключение за какъв вид ремонт става дума. Срещу общата формулировка “Несъответствие с изискванията на правилника” жалбоподателя не може адекватно да се защити и да изложи аргументи и ангажира относими доказателства, които да я оборят. Тази обща формулировка поставя и в невъзможност състава да осъществи цялостен контрол за законосъобразност върху атакувания акт.

От съвкупния анализ на доказателствата по делото настоящия състав приема, че в случая административния орган е подходил формално, избирателно и без да се съобрази с административно производствените правила, които са гаранция за постановяването на законосъобразен административен акт. Не се е съобразил и с общите принципи залегнали в АПК-равенство, прозрачност, последователност и предвидимост, нито може да се приеме, че се е съобразил със собствените си правила и критерии, които се приемат като законосъобразни. Особено съществен момент е, подходът при бедствени ситуации да е един и същ по отношение на всички пострадали лица. Безспорно природното бедствие завари всички държавни институции неподготвени и крайно изненадани. В цялото производство по предоставяне на средства за възстановяване оценителите са най-слабото звено, защото всеки един от тях е работил по различна методика на оценяване и при едни и същи вреди дори по една и съща сграда оценките са различни. В конкретния казус, изготвения протокол на конструкция е

еднозначен. Във същия е отразено, че сградата е с конструктивни изменения, като трябва да се укрепи покривната конструкция и да се президи надзида. Така описаните вреди и отстраняването им не попадат в понятието текущ ремонт, нито става въпрос за леки повреди, с оглед на което състава приема, че ответника по жалбата е постановил атакувания акт в нарушение на материално правните разпоредби. При липса на мотиви, от които да е видна волята на административния орган, защо приема, че в случая става въпрос за текущ ремонт следва да се приеме, че акта е немотивиран. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК регламентира задължителното съдържание на административните актове, когато те са издадени в писмена форма. Възможността, която е разписана в чл. 7, ал. 1 от правилника на МКВП при МС в случай на отказ е решението задължително да се мотивира, което в случая не е изпълнено. Налице е нарушение свързано със изискването на закона относно формата на издадения административен акт, което е достатъчно основание за отмяна на акта.

Спазването на административно производствените правила са гаранция от една страна за постановяването на законосъобразен административен акт, а от друга за защита правата и интересите на участниците в административното производство. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, регламентира задължителното съдържание на административните актове, когато те са издадени в писмена форма. При липсата на един от посочените реквизити е налице нарушение свързано със изискването на закона относно формата на издадения административен акт. Не всяко нарушение на административно производствените правила е основание за отмяна на акта, а само това което е съществено. Теорията и съдебната практика трайно са установили кога едно нарушение е съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК и следователно е основание за отмяна на акта. Необходимо е то да е повлияло или е могло да повлияе на съдържанието на акта или е довело до нарушаване правото на защита на неговия адресат.

При преценката си относно характера на допуснатото от административния орган нарушение, решаващият състав намира, че същото е съществено, тъй като не са съобразени от комисията относими доказателства свързани с характера и размера на щетите, наличието или липсата на минимално необходимите битови условия за живеене.

При отмяна на административния акт според правилото на чл. 173 от АПК, съдът има правомощие да реши въпроса по същество или да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. Естеството на акта не позволява решаване на спора по същество от съда. Отпускането на възстановителна помощ и нейният размер е изцяло в компетентността на административния орган - МКВП към МС, на когото с нормативен акт е предоставена компетентност да определи лицата, на които следва да се отпусне помощ и в какъв размер е тя. Поради изложеното преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд – Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т.К.С.,*** решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 1867 на МКВП при МС.

ВРЪЩА преписката на МКВП при МС за ново произнасяне по искането на Кмета на община Перник по отношение на Т.К.С.,***.

Решението подлежи на обжалване, с касационна жалба чрез Административен съд Перник до Върховен административен съд на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/